

Adm. Tidö slott
Västernorr
Sweden

EESTI PEDAGOOGIKA
ARHIIVIMUSEUM
FOND ...K. 133.31-1
PR 10

18. I 1948.

Kallis Juta!

Sa väikene aed mul alles!

Lõdson jäulude ajal su nime Stockholmis
ilmuvast "Eesti Teatajast". Rõõm oli ütlemata
suur. Tihti olen mõelnud stule - kus aled
ja kas üldse aled pääsenud - ja siis karraga
müst valgel - Juta Kuorman hakkab New Yorgis
eesti teadenduskoali apetajaks. Ma jäin atse
kangeks rõõmuse. Rootslased, kes mu seltsis
alati, arvavad küll, et ma olen saanud läinud
jaakson nende juurde, hoidetu näpu su
nimel ja ütlesin, et vaadake, vaadake! Nad
vaesekused ei saa mõhkugi aru eestikeelsest
kirjast ega taibavad esialgu mu rõõmu
pähjust. Ja kui seisin nende seas, aht kaas
ja läiesti sõnatu - terve mu elamus eksistents
sard mälestuste maailmas - siis arvavad nad
kruudlasti, et minuga pole küik karras. Vähe-
haavad sard nad teada mu rõõmu põhjuse.

Nüüd, kallis Juta, istu maha kirjutama
mulle üks kiri, kutsud elad, kuidas elavad
su poisid ja su mees. Lasin su aadressi
hr. Rajamaalt ja keelatu, Isa Ameerikane
pääsenud Saksamaa kaudu. Kõigest-kõigest

lahaks kuulda.

Sain täna Rajamaalt kirje ühes su aadressiga. Ega
ta ei teadnud, et Alvi Suigusaare (taga peitub tema endine
õpilane Alvi Oja. Välan nimelt asi äp. täienduskursusest
ja kuna tema on selle asja eesotsas ja äige palju
mu nime ja aadressi kirjutamised - siis küsis to. Amks
ma pole endast midagi teada andnud.

Jah - see on küsimus, mille mulle esitanud paljud. Oli
lõhktralt nii, et lahtsiru jüurdueda uues alustikus ja unustada,
unustada, et saada jäädv tulevate päevade jatko-
mteks elujäulise ja elutahtelise isimesena. Peau ütles,
et ma pea aegu olen jäandnud selleni.

Kirjutau sulle mõne sõnaga kuidas mul almid rabepeal.
Asusime põgenemistekonnale terac perega - mu mees ja Ain. Värest
kalm aot pärera turmidel mureokmest raudsime Stockholm
lähedab. Algas laagrielu, mis minul kestis kuni 15. jaan. 1945 -
alini seega laagris ligemale 4 kuud. Kudd see 4 kuud
sisaldas palju kurba mulle. Kaotasim surma läbi oma
mehe sel ajal. 12. det. 1944 alime Ainiga ainult kahe-
kesi - ilma kodumaata, ilma sugulaste ja sõpradega.
Tänu heasüdamlikkudele ja sõbralikele rootslastele olen
nüüd kõigest üle saanud. Ain kasvab ja on tulli ja
terve igatpoodi; tuletab nü rāga meelde oma isa, on loostu
ja käib juba kvalis (rootsi kvalis). Eestikeelset suurt leegu
ei pea, selle vastu aga rāgisib suurepäraast rootsi keelt.

Ja ise olen tõrkunud, üles saanud rōitjana hingelistest
raskustest. Olen kodunenud uues alustikus, lei'dnud meele
armsast sõpru rootslaste hulgas. Kuid tihti kisub midagi
tagasi noorusaegadele, nü rāga i'haldaks alla ühes
nooruspälve sõpradega, ainsa i'htugi - kudd - kikk, ilma-
laanen laiali. Olgu siis kirja sõna üheksajaks liiliks.
Kalli-kalli sulle ja tervitusi tervele perele!
Sinu rāga Alvi.